

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/285/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7512201609
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Šalata
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7512201609.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach vo veci žalobcu Orange Slovensko a.s., Bratislava, Prievozská 6/A, IČO: 35 697 270, proti žalovanej C. V., T. G. XXX, o zaplatenie 687,22 € s prísl., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Prešov, Važecká 16, IČO: 42 176 778, o odvolaní vedľajšieho účastníka proti uzneseniu 10C/184/2012-130 z 19.1.2015 Okresného súdu Košice - okolie

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

Žalobcovi sa nepriznáva náhrada trov odvolacieho konania a vedľajší účastník nemá právo na ich náhradu.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa (ďalej len súd) uznesením rozhodol, že vedľajší účastník nemá právo na náhradu trov konania.

V odôvodnení uznesenia, o. i., uviedol, - citujúc znenie § 146 ods.1 písm. c) O. s. p. - že náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi nepriznal okrem dôvodu podľa § 146 ods.1 písm. c) O. s. p. aj z dôvodu, že nezistil vznik účelnosti trov právneho zast., že vedľajší účastník je združením založeným na ochranu spotrebiteľa a teda sa prioritne predpokladá pomoc zo strany združenia založeného za týmto účelom, nie zo strany zvoleného zástupcu združenia, že účelom združenia je zastupovanie spotrebiteľov a ochrana ich spotrebiteľských práv v konaní pred súdom, resp. ich podpora formou vedľajšieho účastníctva a, že združenia na ochranu spotrebiteľa majú možnosť využívať aj podporu ministerstva. Z uvedeného dôvodu mal za to, že ak sa združenie rozhodne využiť pre zastupovanie v konaniach pomoc advokáta, musí jeho trovy znášať samo z vlastných prostriedkov, že odôvodnené právne zastupovanie môže byť len v mimoriadne obtiažnych právnych veciach, v opačnom prípade sa vytvára dojem účelovosti konania združenia, ktorého činnosť by spočívala len vo vstupe do konania spolu so splnomocnením advokáta za cieľom dosiahnutia odmeny a tým združenie namiesto toho, aby zastupovalo spotrebiteľa, vstupuje do konania už zastúpené zástupcom, že taktiež nie je obvyklé, aby vedľajší účastník ihneď po oznámení vstupe do konania, o ktorého priebehu nemá žiadnu vedomosť, splnomocnil advokáta na jeho zastupovanie, že je všeobecne známe, že Združenie pravidelne vstupuje do množstva konaní, bez ohľadu na ich stav a vôľu žalovaného, pričom je to len jednoduchým oznámením o vstupe do konania, ktoré obsahuje žiadosť o zaslanie žaloby a žaloby, pričom sa len domnieva, že tieto konania sa týkajú spotrebiteľských vecí, ďalej nahliada do spisov, a to v takom štádiu konania, v ktorom ešte nebol o jeho vstupe do konania upozornený ani žalobca, ani žalovaný, že právo na právnu pomoc sa priznáva každému, tak fyzickej, ako aj právnickej osobe, ak vystupuje v spore ako žalovaná strana a hlavný význam práva na právnu pomoc spočíva v tom, že orgány uvedené v Čl.47 ods.2 Ústavy SR majú zodpovedajúcu povinnosť nebrániť účastníkom, aby v konaní pred nimi využívali právnu pomoc, že súčasťou základného práva na právnu pomoc je aj právo na úhradu účelne vynaložených trov konania a v tejto súvislosti má vedľajší účastník rovnaké možnosti ako ktorýkoľvek iný účastník v konaní v súvislosti so svojim zastúpením v rámci zák. upravených možností, t. j. nie je vopred vylúčený z možnosti zvoliť si na svoje zastupovanie advokáta, avšak tým, že sa mu neprizná náhrada trov

konania - trov právneho zast., pretože sa nepovažujú za účelne vynaložené, lebo neboli v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania [nález II.ÚS78/03 z 9.9.2004 Ústavného súdu Slovenskej republiky; ďalej len ÚS SR]) nie je porušené jeho základné právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa Čl.47 ods.2 a 3 Ústavy SR, že znenie § 137 O. s. p. (účinné od 1.1.2012) síce medzi trovy konania zahŕňa i náhradu výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, avšak ide o náhradu výdavkov právnickej osoby, nie o odmenu za zastupovanie, ak je zástupcom advokát tejto právnickej osoby. Napokon považoval za potrebné dodať, že paušálny vstup vedľajšieho účastníka do všetkých konaní, v ktorých žalobca vystupuje, bez zreteľa na stav konkrétneho súdneho konania, vôľu spotrebiteľa a účelnosť jeho úkonov, nemožno považovať za dôkaz o jeho vôli naplniť cieľ svojej činnosti, že s prihliadnutím na cieľ vedľajšieho účastníka, ktorým je ochrana a presadzovanie oprávnených záujmov spotrebiteľa, a na konkrétne okolnosti prípadu a to najmä skutočnosť, že vstúpil do konania ako profesná organizácia na ochranu spotrebiteľa z vlastného podnetu, a splnomocnil na svoje zastupovanie advokáta, hoci zo samotnej jeho podstaty vyplýva, že musí byť schopný pomáhať tomu účastníkovi konania, na strane ktorého vstupuje do konania, nemožno - ako už bolo uvedené - považovať jeho trovy za účelne vynaložené a tiež nemožno opomenúť skutočnosť známu súdu z iných vecí, v ktorých je ten istý žalobca, ako v prejednávanej veci, že aj iné subjekty s rovnakým predmetom činnosti (cieľom) ako vedľajší účastník, vstupujú do toho istého konania na strane žalovaného ako vedľajší účastník a na svoje zastupovanie splnomocňujú advokáta, čo nutne vedie k úvahe, že primárnou pohnútkou pre vstup do konania nie je ochrana práv konkrétneho spotrebiteľa [Uznesenie Krajského súdu (ďalej len KS) v Košiciach 5Co/546/2013 z 15.7.2014], že k zastaveniu konania došlo na základe naplnenia zákonného dôvodu, bez zjavného pričinenia vedľajšieho účastníka, ktorý svojím konaním ani nemohol toto zastavenie konania zaviniť, nakoľko k nemu došlo na základe správania sa žalobcu, mal za to, že to boli svojvoľné a neúčelné úkony vedľajšieho účastníka, bez toho, aby boli splnené podmienky na začatie konania, t.j. zaplatený súdny poplatok, a preto na základe uvedeného rozhodol aj s prihliadnutím na rozhodovaciu prax súdov v obdobných veciach tak, že trovy právneho zast. vedľajšiemu účastníkovi nepriznal.

Vedľajší účastník podal včas odvolanie proti uzneseniu a uviedol: Súd predovšetkým nesprávne vec právne posúdil, keď rozhodol podľa § 146 ods.1 písm. c) O. s. p., aj keď žalobca zavinil zastavenie konania. V situácii, keď žalobca zavinil zastavenie konania, súd mal rozhodnúť podľa § 146 ods.2 veta prvá O. s. p. a náhradu trov konania mu mal priznať. Osobitne dal do pozornosti, najnovší Občiansky súdny poriadok Komentár - I. diel, 2. Vydanie 2012, autorov Števček/Ficová a kolektív, Beckovej edície komentovaných zákonov, nakladateľstva C. H. Beck, str.521-525, z ktorého citoval vybranú časť. K tomu citoval z nálezu ÚS I.US463/2012 z 12.12.2012. Že mu náhrada trov konania mala byť priznaná, už KS Košice v rámci rozhodovania vo veciach senátu 10C Okresného súdu Košice - okolie uviedol, ako napr. uznesením KS Košice 3Co/l89/2012 z 8.6.2012, uznesením 3Co/290/2012 z 26.4.2013, uznesením 1Co/425/2013 z 18.12.2013, uznesením 11Co/600/2013 z 30.9.2014 alebo rozsudkom KS Košice 1Co/348/2013 z 19.3.2014. Ak KS Košice judikoval, že má právo na náhradu trov konania, o to viac by nemalo obstať rozhodnutie súdu v súdnej veci, že na náhradu trov konania nemá právo. Poukázanie na nález ÚS SR II.ÚS78/03 z 9.9.2004 považuje za nedôvodné, pretože v tomto konaní sú účastníci konania subjekty súkromného práva a citoval z nálezu ÚS SR IV.ÚS84/2014 z 23.5.2014. Účelnosť trov vynaložených na právnu pomoc možno odvodiť z čl.47 ods.2 Ústavy (jeho znenie citoval). Samotná skutočnosť, že má principiálne právo na náhradu trov konania, nie je, dúfa, medzi účastníkmi sporná, napriek tomu si dovoľil poukázať na uznesenie NS SR 5Cdo 71/2010 z 9.6.2010, ako aj na prvé vydanie komentára k Občianskemu súdnemu poriadku, ktoré boli vydané v Nakladateľstve C. H. Beck (napr. Števček/Ficová a kol. Občiansky súdny poriadok, komentár, I. vydanie 2011, príp. Drápal/Bureš a kol. Občianský súdny poriadok, I. vydanie 2009). Osobitne dal do pozornosti, najnovší Občiansky súdny poriadok Komentár - I. diel, 2. Vydanie 2012, autorov Števček/Ficová a kolektív, Beckovej edície komentovaných zákonov, nakladateľstva C. H. Beck, str.327-331. Na podporu svojich argumentov poukázal na uznesenie KS Košice 6Co/132/2013 z 30.9.2013 (z jeho odôvodnenie citoval). Je nerozhodné akú mal vedomosť o priebehu sporu pred vstupom do konania, ale z povahy veci vyplýva, že jeho vedomosť postačovala na to, aby sa stal vedľajším účastníkom, čo sa stalo, nakoľko s ním súd v tomto postavení koná. Jemu sa zdá normálne a logické, že pred vstupom do konania nemohol mať o predmete sporu iné informácie, ako tie, ktoré získal žiadosťou predsedovi súdu, v zmysle platných predpisov. Nie je mu jasné, na základe akých ust. zák. by sa mal mať možnosť oboznámiť so žalobou a prílohami skôr, ako sa stal vedľajším účastníkom. Nakoľko udalosti sa vyvíjajú v príčinnej súvislosti od minulosti cez prítomnosť do budúcnosti, musel sa stať najprv vedľajším účastníkom a až s týmto jeho procesným postavením je spojené právo na doručenie žaloby s prílohami. Súd zjavne prejavuje nevôľu nad tým, že spotrebiteľov priamo nezastupuje, ale vstupuje do konaní ako vedľajší účastník na podporu

spotrebiteľov. Rozhodol sa v tomto konaní vystupovať v pozícii vedľajšieho účastníka a ako vedľajší účastník koná iba sám za seba a žalobca by mal túto alternatívu pôsobenia v konaní bez ďalšieho akceptovať, nakoľko ide o postup zákonný. K výkladu § 137 O. s. p., ktorý podáva súd, si dovoľil uviesť, že ho vytrháva z kontextu a prehliada, že § 137 sa týka aj účastníkov a ich zástupcov. V tejto súvislosti poukázal na § 93 ods.4 O. s. p., že v konaní má rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Neexistuje preto žiaden právny dôvod, aby bol obmedzovaný v ústavnom práve na právne služby, a práve na náhradu trov konania a to o to viac, ak je takýmto vedľajším účastníkom združené na ochranu spotrebiteľov, ktoré plní úlohy všeobecného záujmu tak z hľadiska práva „únijneho“, ako aj práva vnútroštátneho. V tomto smere si dovoľil poukázať aj na komentár a poukázal, napr. aj na uznesenie NS SR 2Obdo/27/2012 z 27.8.2012. K tomu z uznesenia KS Prešov 20Co/127/2013 z 30.8.2013 vybral časť, ktorú citoval. Z uvedených dôvodov navrhol napadnuté uznesenie zmeniť a priznať mu náhradu trov celého konania v plnej výške a uviedol, z čoho pozostávajú doterajšie trovy konania.

Odvolačný súd bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods.2 O. s. p. - v ostatných prípadoch, t. j. neuvedených v § 214 ods.1, možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 212 ods.1,3 O. s. p. a uznesenie potvrdil podľa § 219 ods.1,2 O. s. p., lebo súd úplne zistil skutkový stav veci, správne ju právne posúdil, odôvodnenie uznesenia má podklad v zistení skutkového stavu a odvolací súd sa s odôvodnením v celom rozsahu stotožňuje, pretože dôvody sú správne, na čom nič nemení ani odvolanie, v ktorom sa iba opakujú skutočnosti, s ktorými sa súd v napadnutom uznesení presvedčivo vyrovnal, preto k odôvodneniu napadnutého uznesenia nie je potrebné, ani účelne nič doplniť.

Podľa § 224 ods.1 O. s. p. ustanovenia o trovách konania pred súdom prvého stupňa platia i pre odvolacie konanie.

Podľa § 142 ods.1 O. s. p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelne uplatnenie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Podľa § 151ods.1 prvá veta O. s. p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Vedľajší účastník nemal v odvolacom konaní úspech, preto nemá právo na náhradu jeho trov a žalobca žiadne trovy neuplatnil.

Výsledok hlasovania - pomer hlasov: 3 hlasy za (§ 3 ods.9 tretia veta zák.č.757/04 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti uzneseniu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.